

ශ්‍රේණිය	විෂයය	වාරය	පාඨම
8	බුද්ධ ධර්මය	III වාරය	20 සූපවත් ජීවිතයකට මග

**සවියෙන් පෙරට අපි එකට
e ඉගෙනුම් පාසල
හොරණ අධ්‍යාපන කලාපය**

සැකසුම - බප/හො/ ඉලිඹ ගාමිණී කනිෂ්ඨ විද්‍යාලය
K.M.L.M. විජේරත්න

සැපවත් ජීවිතයකට මග

අනේපිඬු සිටුතුමා දිනපතාම

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සුව දුක් විමසා
බලා අවශ්‍ය සැප පහසුකම් සලසා දීම
සිය දෛනික කාර්යයක් ලෙස කරගෙන
ගියේය.

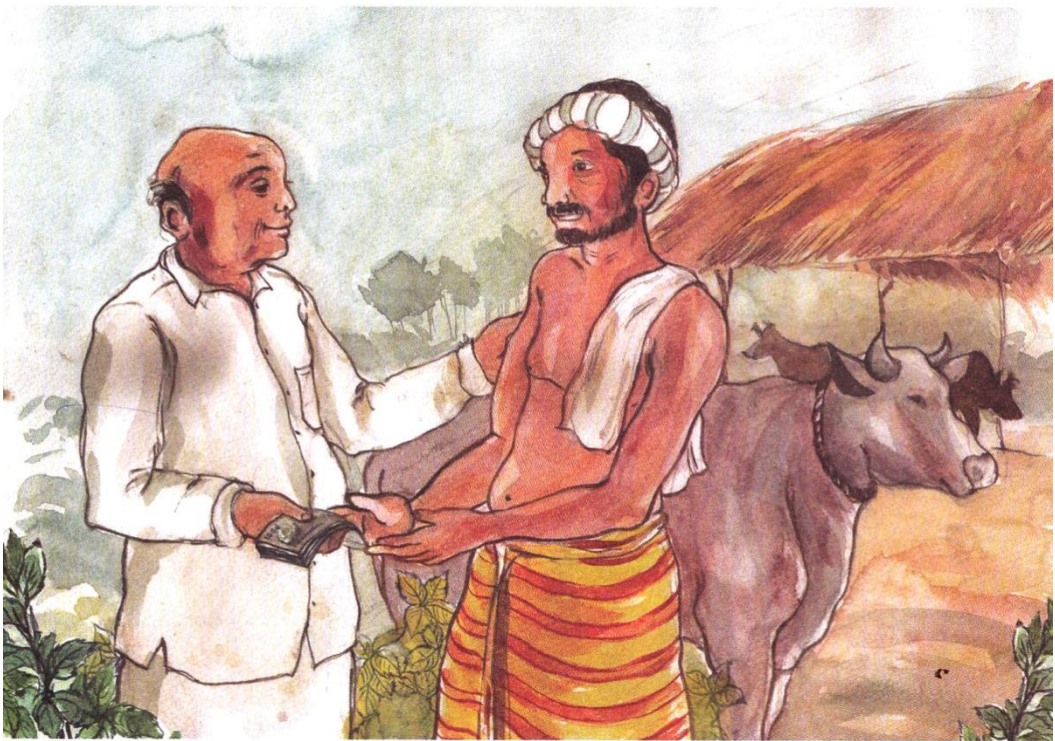
දිනක් එක අවස්ථාවක බුදුරජාණන්
වහන්සේ ගිහියන් විසින් උපදවා ගන්නට
ඕන සැප හතරක් පිළිබඳව දේශනා
කළහ. එසේ දේශනා කරනු ලැබුවේ
“අනණ සූත්‍රයයි”. එම සූත්‍රයට අනුව එම
සැප හතර නම්,

1. අත්පි සුබ

2. හෝග සුබ

3. අනාඤ්ඤ සුබ

4. අනවජ්ජ සුබ යනුවෙනි.

මෙහිදී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද සෑප හතර අතුරින් ගිහියාගේ ලෞකික ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් පිළිබඳව

විස්තර කරනු ලබයි. එනම්,

1. ධනය ඉපයීම

2. පරිභෝජනය

තමා උපයාගත් ධනය නිසියාකාරව පරිභෝජනය නොකිරීමෙන් විවිධ ප්‍රශ්න හා ගැටළු සමාජය තුළ පැන නගියි. එම නිසා එය හරියාකාරව පරිහරණය කිරීමට බුදුන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කරන ලදී.

මෙලොව තුළ යම් කෙනෙකුට උත්සාහයෙන් හා වීර්යයෙන් ලැබූ දෑතේ සවියෙන් ධනදිය මහන්සියෙන් ධාර්මිකව ඉපැයූ යම් හෝ දෙයක් වේ නම් එම

හෝගය ඉපැයූ ආකාරය ගැනත් එම
ධනය ගැනත් සිතා ඇතිකර ගන්නා වූ
සොම්නස අත්වී සුඛය නම් වේ. මේ
ප්‍රකාශයට අනුව ධනය උපයා ගන්නා
අකාර 4 ක් පිළිබඳ වූදුන් වහන්සේ දේශනා
කර ඇත. ඒවා නම්,

1. උත්සාහවන්ත බව
2. දැනේ මහන්සිය
3. දහඩිය වැගිරීම
4. ධාර්මික බව

කාමබෝගී ගිහියාට දිළිඳුකම දුකකි
එයින් මිදීමට නම් ප්‍රමාණවත් ධනයක්
අත්‍යවශ්‍ය වේ. එසේ නම් එම ධනය
පුද්ගලයාට නිරායාසයෙන් නොලැබේ. ඒ
සඳහා කායිකව මෙන්ම මානසිකව ද
ශ්‍රමය වැය කළ යුතුය.

ශ්‍රමය කැප කොට ධනය ඉපැයීමට
විවිධ ක්‍රම තිබුණත් බුද්ධ දේශනාවට
අනුව ධාර්මික රැකියාවක් කරමින් ධනය
ඉපයීම සුදුසු බව දේශනා කොට ඇත.
එබඳු රැකියා ගණනාවක් පිළිබඳව
තොරතුරු සූත්‍ර ධර්මවල දැක්වේ.

1. කෘෂි කර්මාන්තය
2. ගව රක්ෂණය
3. ධාර්මික වෙළඳාම
4. රාජ්‍ය සේවය
5. අනෙකුත් ශිල්ප කර්මාන්තය

රැකියාවක් වුවද කෙනෙකුට
අධාර්මිකව සිදුකළ හැකිය.

යම් කෙනෙක් පහත සඳහන්
වෙළඳාම්වලින් එකක් හෝ සිදු කරන්නේ
නම් එය අධාර්මික රැකියාවක් වේ.

1. අවි ආයුධ වෙළඳාම
2. සත්ත්ව වෙළඳාම
3. මස් වෙළඳාම
4. මත්ද්‍රව්‍ය වෙළඳාම
5. වස වෙළඳාම

මේ නොකළයුතු වෙළඳම් තුළින්
පුද්ගලයාට හා සමාජයට සිදුවන්නේ
විනාශයකි.

තවත් පුද්ගලයින් විවිධ කෑම උපක්‍රම
භාවිතා කරමින් මුදල් උපයා ගනිති.
ජනතාව අපහසුතාවයට පත් කරති එබඳු
කූට උපක්‍රම කීපයක් බුදුන් වහන්සේ
පෙන්වා දුන්.

1. තුලා කූට

2. මාන කූට

3. කංස කූට

මේ දැක්වෙන්නේ එයින් කීපයකි.
මේවායින් පාරිභෝගිකයින් රවටා

අසාධාරණ ලෙස මුදල් උපයන අය ද
සිටියි. මේ ආකාරයට යමෙකු වැරදි ජීවන
වාත්තියක යෙදේ නම් එය මිච්ඡා
අජීවයෙන් යුතුව දිවිගෙවීමකි. එය
මෙලොව ජීවිතය පමණක් නොව
පරලොව ජීවිතය ද පරිහානියට පත්
කරවන්නකි.

“හෝග” සුඛය යම් කුල පුත්‍රයකු
උත්සාහයෙන් හා වීර්යයෙන් දැනේ
සවියෙන්, චහදිය මහන්සියෙන් ධාර්මික
අයුරින් ඉයැපු හෝග භුක්ති විඳීමයි. පින්
දහම් කරමිනි වීර්යයෙන් ඇති කර ගන්නා
වූ සොම්නස හෝග සුඛයයි.

ධාර්මිකව උපයාගත් ධනය පරිහරණය
කරන ආකාරය පිළිබඳව බුදුරජාණන්
වහන්සේ දේශනා කර ඇත.

තමා ඉපැයූ ධනය පෞද්ගලික
පරිභෝජනයට පමණක් සීමා වූවක්
නොවේ. දෙමාපියන්, අමු දරුවන්, සේවක
සේවිකාවන්, හිතමිත්‍රාදීන්, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ
ආදී තම ජීවිතය හා සම්බන්ධ වූ සමාජ
කොටස් සැපවත් කරලීමට එම ධනය කැප
කළ යුතුය. තම උපයාගත් ධනය සොර
සතුරන්ගෙන්, ගින්නෙන්, ජලයෙන් සහ
කෘමි සතුන්ගෙන් ද ඉපැයූ ධනය ආරක්ෂා
කරගත යුතුය. ඒ වගේම ආගමික සිරිත්

ධනය අවශ්‍ය වේ.

මේ අනුව තමා උපයන ධනය තමාගේ පරිභෝජනය සඳහා පමණක් නොව සමාජ යහපත උදෙසා ද කැප කළ යුතු බව අපට පැහැදිලි වේ.

උපයාගත් ධනය තමාගේම යහපත සඳහා වැය කරන පුද්ගලයින් පිරිහීමට පත්වන බව “පරාභව සූත්‍රයේ” සඳහන් වේ.

කෙනෙක් තමා උපයන ධනය සියල්ල නාස්තිකාර ලෙස පරිභෝජනය සඳහාම වැය කරන්නේ නම් ඔහු ගසේ අතු පවා විනාශ කරමින් උදුම්බරකන්නකු

ලෙසට ගැරහුම් ලබන බව බුද්ධ දේශනයයි.
මේ ආකාරයට වැරදි ධන පරිහරණය නිසා
පුද්ගලයාට ණය ලබා ගැනීමට සිදුවේ.
සැලකිලිමත්ව කටයුතු කරන්නේ නම් ණය
වීමට අවශ්‍ය නොවේ. තමා අල්ප වූ හෝ
මහත් වූ හෝ ණයක් නැතැයි සිතා සතුව
වීම අනණ සුඛය වේ.

බුදු දහම අනුමත කරන්නේ ණය
බරින් තොර ජීවිතයයි. ණය වීම නිසා
මිනිසා දුකට පත්වන අවස්ථා අපට
සමාජයේ දක්නට පුළුවන. ණය බරින්
තොර ජීවිතය මිනිසාට මහත් සැපයක්
ගෙනදේ

විරිත් ඉටු කිරීමට ද ධනය වැය කළ යුතුය.
අපට ඇතිවන ආපදා වළක්වා ගැනීමට
(සොරසතුරු කරදර, ලෙඩරෝග) අනුන
සූත්‍රයේ දැක්වෙන පරිදි ගිහියකු විසින්
ලබාගත යුතු හතර වන සූපය ලෙස
අනාවර්ණ සුඛය හැඳින්විය හැකිය.

ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් නිවැරදි වූ කාය
කර්මයෙන් ද නිවැරදි වූ වාග් කර්මයෙන්
ද නිවැරදි වූ මනෝ කර්මයෙන් ද යුක්ත
වෙයි. හෙතෙම මම නිවැරදි, කායල වාග්,
මනෝ කර්මයන්ගෙන් යුක්ත වෙමි යයි
සොම්නස් සුවයක් ලබයි නම් එය
අනාවර්ණ සුඛවේ.

අනවජ්ජ සුඛය පුද්ගලයාගේ සමස්ථ ජීවන
රටාවම ඇතුළත් වන සේ ඉදිරිපත් වූවකි.
මෙය පුද්ගලයා තිදොරින්ම වැරදි නොකරන
ලබන සතුටක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය.
අනවජ්ජ සූපයට හිමිකම් කියන්නෙක්ගෙන්
සමාජයට යහපතක් මිස අයහපතක් සිදු
නොවේ. චුල්ලසෙට්ඨී ජාතකයෙහි සඳහන්
චුල්ලත්තේවාසික විශාල ධනවතෙකු බවට
පත් වූයේ නිවැරදිව ධනය ඉපැයීමටත්,
ආයෝජනයටත්, පරිභෝජනයටත් යොමු වූ
නිසාවෙනි.

ඇගයීම

01. ඔුදු දහමින් නිර්දේශිත රැකියා හතරක් නම් කරන්න.
02. ඔුදු දහමින් නිර්දේශිත අධාර්මික රැකියා හතරක් නම් කරන්න.
03. ඔුදුරජාණන් වහන්සේ අණන සූත්‍රය දේශනා කරනු ලැබුවේ කා හටද?
04. අණන සූත්‍රයේ සඳහන් පරිදි ගිහියන් විසින් උපදවා ගත යුතු සෑප හතර නම් කරන්න.

පිළිතුරු

- 01 . i. කෘෂි කර්මාන්තය
ii. ගවයින් රැක බලා ගැනීම
iii. රාජ්‍ය සේවය
iv. ධාර්මික වෙළඳාම

- 02 . i. අවි ආයුධ වෙළඳාම
ii. සත්ත්ව වෙළඳාම
iii. මස වෙළඳාම
iv. මත්ද්‍රව්‍ය වෙළඳාම

03 . අනේපිඬු සිටුකුමා

- 04 . i. අත්ථි සුඛ
ii. හෝග සුඛ
iii. අනුන සුඛ
iv. අනවජ්ජ සුඛ